Véget ért a KGST berlini ülésszaka

Berlin, (MTI) Pénteken Berlinben véget ért a Kölcsönös Gazdasági Segítség Tanácsának 14. ülésszaka.

Az ülésszakról az alábbi közös közleményt adták ki:

Az ülés munkáján résztvettek a KGST valamennyi tagállamának küldöttségei. A küldöttségek vezetői: *K. Theodosi*, az Albán Népköztársaság Minisztertanácsának elnökhelyettese, *S. Todorov*, a Bolgár Népköztársaság Minisztertanácsának elnökhelyettese, *Apró Antal*, a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa elnökének első helyettese, *B. Leuschner*, a Német Demokratikus Köztársaság Minisztertanácsa elnökhelyettese, *P. Jaroszewicz*, a Lengyel Népköztársaság Minisztertanácsának elnökhelyettese, *A. Birladeanu*, a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnökhelyettese, *V. Novikov*, a Szovjetunió Minisztertanácsának elnökhelyettese és *O. Simunek*, a Csehszlovák Szocialista Köztársaság kormányának elnökhelyettese.

Az ülés munkáján megfigyelőként résztvettek a Vietnami Demokratikus Köztársaság, a Kínai Népköztársaság, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság és a Mongol Népköztársaság képviselői.

Az ülésen B. Leuschner, az NDK küldöttségének vezetője, az Államtanács tagja, a Minisztertanács elnökhelyettese, valamint az Állami Tervbizottság vezetője elnökölt.

Az ülés megállapította, hogy a KGST 13. és 14. ülése közti időszak legfontosabb nemzetközi eseménye a kommunista és munkáspártok képviselőinek 1960 novemberében tartott értekezlete.

A tanácskozásról kiadott történelmi okmány — a Nyilatkozat — utat mutat a szocialista tábor további tömörítésére, feltárja a kommunista eszmék győzelmének új lehetőségeit, ezenkívül programot ad a KGST egész tevékenységéhez.

A Kölcsönös Gazdasági Segítség Tanácsa megvitatta a Vegyipari Állandó Bizottság jelentését arról, hogyan hajtották végre a tanács szervei által korábban javasolt utasításokat a műanyag, a műgumi, valamint a műrostok gyártásának specializálására, összehangolására, és növelésére. Az ülés megállapította, hogy

a korábban elfogadott indítványok teljesítésével a tagállamok nagymértékben hozzájárultak a vegyipar fejlődéséhez.

Tervbe vették, hogy a tudomány és technika legújabb eredményeinek alapján új üzemeket építenek. A vegyianyagok gyártásának növelése érdekében elhatározták, hogy kiszélesítik a földgáz, valamint a nyersolaj felhasználását.

Az ülésen elfogadták a Külkereskedelmi Bizottság beszámolóját a tagállamok kétoldalú tárgyalásainak eredményeiről, valamint az 1961—1965 időszakra vonatkozó kölcsönös árucsere-forgalmi egyezmények megkötéséről.

Az ülésen elhatározták, hogy **átfogó programot dolgoznak ki az 1965-ig terjedő időszakra gépek, felszerelések, élelmiszerek, alapanyagok, fűtőanyagok, valamint közszükségleti cikkek kölcsönös szállításáról, ami hozzájárul a tagállamok gazdasági fellendüléséhez és a dolgozók életszínvonalának emeléséhez.**

A tagállamok közt aláírt hosszúlejáratú kereskedelmi egyezmény alapján a kölcsönös árucsere-forgalom 1965-ben 1,8-szor múlja felül az 1958-as szintet. 1965-ben az említett időszakhoz képest 2,3-szorosára növekedik a gépek és felszerelések kölcsönös szállítása.

A 14. ülés megállapította, hogy a tagállamok tanácsai már megkezdték az 1980-as évig terjedő távlati tervek összeállításának munkáját és megkezdődött az általános perspektívákat és a kölcsönös gazdasági kapcsolatokat érintő kérdések megvitatása.

Az ülésen kicserélték a nemzetközi szocialista munkamegosztások alapelveire vonatkozó nézeteket.

A küldöttek célszerűnek tekintik, hogy a tagállamok tanácsai a kommunista és munkáspártok tanácskozásán kiadott Nyilatkozatra támaszkodva folytatják errevonatkozó munkájukat.

A küldöttek jóváhagyták a következő időszakra vonatkozó munkatervet és megegyeztek a KGST 15. ülésének előzetes napirendjében.

A 14. ülésen a küldöttek eszmecseréje a testvéri barátság és a kölcsönös megértés légkörében folyt le. Bebizonyosodott, hogy a tagállamok az együttműködés valamennyi kérdésében azonos nézeteket vallanak.

Kádár János elvtárs búcsúlátogatáson fogadta Walter Vespert

Kádár János elvtárs, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának első titkára pénteken búcsúlátogatáson fogadta Walter Vesper elvtársat, a Német Demokratikus Köztársaság távozó budapesti nagykövetét. (MTI)

Az Elnöki Tanács kijelölte a magyar küldöttséget az ENSZ-közgyűlés következő ülésszakára

A forradalmi munkás-paraszt kormány javaslatára a Népköztársaság Elnöki Tanácsa kijelölte az ENSZ-közgyűlés 15. ülésszakának második szakaszára a Magyar Népköztársaság küldöttségét: *dr. Sík Endre* külügyminiszter, a delegáció vezetője, tagjai: *Péter János*, a külügyminiszter első helyettese, *Mód Péter* nagykövet, a Magyar Népköztársaság állandó ENSZ képviselője, *Zádor Tibor* követségi tanácsos, a Magyar Népköztársaság washingtoni ideiglenes ügyvivője, és *Lőrincz Tamás* követségi tanácsos, a Magyar Népköztársaság állandó ENSZ képviselőjének helyettese.

Gromiko megérkezett New Yorkba

— Zorin megbeszélést folytatott Stevensonnal —

— A Biztonsági Tanács is ülésezik a héten —

New York (MTI). A Reuter és az AFP közli, *Gromiko* külügyminiszter, a szovjet küldöttség vezetője, pénteken este repülőgépen megérkezett New Yorkba. A repülőtéren számos ország diplomatája sereglett egybe a szovjet küldöttség fogadására.

Ugyancsak pénteken *Zorin*, a Szovjetunió állandó ENSZ-megbízottja Stevensonnal ebédelt. Az amerikai ENSZ-megbízott meghívására létrejött megbeszélésen — az AP szerint — az is szóbakerült, hogy az ülésszak túlzsúfolt napirendjét közös megegyezéssel csökkentsék. Eszerint néhány kérdés lekerülne a napirendről. Az amerikai küldöttség egyik szóvivője szerint *a Zorin—Stevenson-találkozó rendkívül szívélyes légkörben zajlott le.*

Stevenson amerikai nagykövet, a Biztonsági Tanács e havi elnöke március 10-re összehívta a tanácsot Portugál-Angola helyzetének megvitatására — jelentik a nyugati hírügynökségek.

A Biztonsági Tanács összehívását Libéria kérte, a Luandában februárban történt véres összetűzések miatt.

A Reuter jelentése szerint hivatalosan közölték, hogy a Biztonsági Tanács március 10-én magyar idő szerint 16,10 órakor tartja meg rendkívüli ülését.

A Reuter hírügynökség „tekintélyes forrásra" hivatkozva közli, hogy Kennedy elnökkel nem hivatalosan közölték: *Anglia a Kínai Népköztársaság ENSZ-jogainak helyreállítása mellett fog szavazni, ha a kérdés felvetődik a közgyűlésen.* Az angol küldöttség álláspontjának megváltozása állítólag azzal magyarázható, hogy az utóbbi időben több ország — például Brazília — hasonlóképpen módosította álláspontját. A Reuter hírét egyelőre nem erősítették meg.

*

Az Emberi Jogok Bizottsága hétfőn egyhangúlag elfogadta azt az osztrák—panamai—lengyel javaslatot, amely állást foglal minden faji megkülönböztetés ellen a közoktatásban.

Az ENSZ úgynevezett „békemegfigyelő bizottsága", amelyet 1950 novemberében alakítottak, pénteken két év óta először ült össze ismét. (MTI)

Összetűzések ENSZ-csapatok és Mobutu zsoldosai között

Leopoldville (MTI). Leopoldville-ben a várostól mintegy 480 kilométerre nyugatra fekvő Banana tengerparti városban fegyveres összetűzésre került sor az ENSZ kötelékekhez tartozó szudáni csapatok és Mobutu zsoldosai között. *Leopoldvilleben az ENSZ személyzet tagjait azonnal lakásukra küldték, nehogy a martalócok az utcákon megtámadják őket.*

Bananában az incidens azzal kapcsolatban robbant ki, hogy Mobutu katonái — nem tudni mi okból — megpróbálták letartóztatni az ENSZ csapatok egyik rádiósát. *A szudáni ENSZ katonák viszont megpróbálták Mobutu embereit visszaszoritani táborukba, s ebből tűzharc keletkezett. Az ENSZ szóvivője szerint Mobutu egyik zsoldosa életét vesztette.* A harc pénteken az esti órákban még folyt.

Jellemző a zsoldos bandák terrorjára, hogy ENSZ körökben attól tartanak, a néhány nappal ezelőtt foglyul ejtett tunéziai ENSZ tisztet Mobutuék tuszként akarják tartani arra az esetre, ha az ENSZ megpróbálná leszerelni a leopoldvillei helyőrséget.

A Luluabourgból érkezett jelentések szerint *a város kisértetiesen kihalt. A bennszülött lakosság, Mobutu bandáinak újabb erőszakoskodásaitól félve, a dzsungelbe menekült.*

*

Dayal, az ENSZ kongói főmegbízottja újabb jelentést küldött a kongói helyzetről a Biztonsági Tanácsnak.

Dayal jelentése főleg az Egyenlítői Tartományban uralkodó helyzettel foglalkozik. Elmondja, hogy *Lisalában a helyzet továbbra is feszült, a polgári lakosság ellenséges Mobutu csapataival szemben*, amelyek az ENSZ személyzet tagjaival is erőszakoskodnak. Egy svéd vöröskeresztes orvost Mobutu zsoldosai súlyosan bántalmaztak. A helyzetet a közbiztonság teljes hiánya jellemzi — írja Dayal.

*

Nyugati hírügynökségek jelentették, hogy Hammarskjöld főtitkár úgynevezett kongói tanácsadó bizottsága pénteken újabb ülést tartott.

A váratlanul összehívott, háromórás tanácskozásról nem adtak ki hivatalos közleményt. A bizottság ülésén többen rámutattak, Kongóban csak úgy lehet csökkenteni a feszültséget, ha Belgium teljesíti a Biztonsági Tanács legutóbbi határozatát.

Az AFP jelentése szerint a kongói tanácsadó bizottság egyhangúlag úgy határozott, hogy nem tesz eleget az Ileo-„kormány" kérésének, és az ENSZ-csapatok továbbra is megszállva tartják Leopoldville repülőterét.

*

New Yorkban pénteken este hivatalosan bejelentették, hogy India ENSZ képviselője közölte, az indiai kormány Hammarskjöld kérésének eleget téve, kész egy dandárt — mintegy háromezer embert — az ENSZ kongói parancsnokságának rendelkezésére bocsátani.

A fő cél — a népjólét növelése

A Szovjetunióban a termelés és a munkatermelékenység növelésének célja a lakosság anyagi jólétének és kultúrájának növelése. A hatvanas évek végére a Szovjetunionak az egy lakosra számított termelésben túl kell szárnyalnia az Egyesült Államok színvonalát. Ennek eredményeként a szovjet népnek magasabb életszínvonala lesz, mint a világ bármely országának, az Egyesült Államokat is beleértve.

Az életszínvonalat összehasonlítva ne feledjük, hogy a kapitalizmusban az „átlag-színvonal" igen relatív fogalom. A burzsoá közgazdászok ebbe az átlagszínvonalba belszámítják a monopolisták maroknyi csoportjának irdatlan nagy jövedelmét, hűséges kiszolgálóik mammutfizetését is. Így hamisítják meg az „átlagszínvonalat". A régi statisztikusok az ilyen „átlag" magyarázására az alábbi példát szokták felhozni" „A tetén belefult egy tócsába, amelynek átlag-mélysége 20 centiméter volt..."

A szovjet lakosság jelenleg nincs olyan jól ellátva ruhával, cipővel, lakással, mint az Egyesült Államok foglalkoztatott munkásai és alkalmazottai. A Szovjetunió a hús, a tej, a tojás, a gyümölcs fogyasztása terén is elmarad az Egyesült Államok mögött.

Ám ugyanakkor a szovjet dolgozóknak anyagi helyzetükben az Egyesült Államok és más tőkés országok dolgozóihoz képest olyan előnyeik vannak, amelyekről az utóbbiak még csak nem is álmodhatnak.

Minden dolgozó tudja, hogy a Szovjetunióban állandóan, szüntelenül emelkedik az anyagi és kulturális színvonal, hogy ma jobban élünk, mint tegnap, holnap pedig jobban fogunk élni, mint ma. Ebben a folyamatosságban rejlik az optimizmus hatalmas forrása: minden új nap új, ragyogó távlatokat nyit meg.

A hétéves terv első két esztendejében is mi minden történt a szovjet emberek érdekében!

Valamennyi munkás és alkalmazott áttért a 6-, illetve 7 órás munkanapra; a Szovjetunióban a munkahét ma átlagban 39,4 óra. Ugyanekkor a bérrendezés folytán növekedett a munkások és alkalmazottak, főleg a kisfizetésűek jelentős részének munkabére. 1960-ban fokozatosan csökkenteni kezdték a lakosság adóit. 1964-ben pedig az adók teljesen megszűnnek. Erre még nem volt példa a történelemben

Mi már régóta megszoktuk, hogy a Szovjetunióban nincs munkanélküliség, hogy az ifjúság előtt minden ajtó nyitva áll. Az Egyesült Államokban a legutóbbi adatok szerint 5,5 millió munkanélküli van. Még nagyobb a részleges munkanélküliek száma. Évente több mint egymillió fiatalember, a munkábalépés korhatárát elérve, hiába koptatja az üzemek és hivatalok küszöbét. Növekszenek az adók, az árak, csökken a munkabér. Az amerikai dolgozó csupán arra vágyik, hogy holnap ne legyen roszszabb sora, mint ma. Nem azért, mert a ma jó, hanem azért, mert a jövő sötét. A válság felhői mindig ott tornyosulnak az ország felett, új szenvedésekkel, új nélkülözésekkel fenyegetve a dolgozókat.

Vajon mit tudnak szembeállítani a burzsoá újságok, folyóiratok és könyvek a Szovjetunió alábbi tényeivel? A Szovjetunióban teljes a foglalkoztatottság. Minden munkásra és alkalmazottra kiterjed a társadalombiztosítás. A munka javadalmazásában semmiféle megkülönböztetést nem alkalmaznak. Az állam az anyáknak 16 heti fizetett szülési szabadságot biztosít. Az egyedülálló anyák rendszeres segélyt kapnak az államtól.

Évről évre növekszik a bölcsődék, óvodák, bentlakásos iskolák száma. Az iskolákban ingyenes az oktatás. A főiskolákon minden hallgató ingyen tanul, s csaknem minden diák ösztöndíjat kap. Az ezer lakosra számított főiskolai hallgatók száma a Szovjetunióban jóval nagyobb, mint bármely más országban. 1960-ban a Szovjetunióban több mérnök végzett, mint az Egyesült Államokban a legutóbbi három esztendőben. Körülbelül 20 millió szovjet ember kap gondtalan életet biztosító nyugdíjat.

A szovjet állam számos intézkedést tett az orvosok számának növelésére. A Szovjetunióban jelenleg 18, az Egyesült Államokban pedig 12 orvos jut ezer lakosra. Ezer lakosra számítva az orvosok száma a Szovjetunióban a legutóbbi 9 esztendőben 29 százalékkal emelkedett, az Egyesült Államokban viszont, hosszú évek óta ugyanaz az arány. Ehhez hozzá kell tennünk, hogy a Szovjetunióban a gyógykezelés ingyenes, az Egyesült Államokban pedig olyan drága, hogy a lakosság kisfizetésű rétegei számára elérhetetlen. A gyógykezelés súlyos teherként nehezedik az amerikai dolgozók költségvetésére. Vagy nézzük a lakásépítkezés ütemét. A legutóbbi 3 esztendőben a szovjet városokban és falvakban több mint 8,7 millió lakás épült, az Egyesült Államokban viszont csupán 4,1 millió. Ezer lakosra számítva a Szovjetunióban 1960-ban 14, az Egyesült Államokban pedig 7,6 lakást építettek.

Az anyagi jólét növekedésének ütemét a legáltalánosabb formában a nemzeti jövedelem növekedésének üteme mutatja. A Szovjetunióban a nemzeti jövedelem, az 1957—1960-as években 30 százalékkal, egy lakosra számítva 24 százalékkal emelkedett. Az Egyesült Államokban ennek 7, illetve 4 százalék felel meg. A legutóbbi 3 esztendőben az Egyesült Államok egy lakosra számított nemzeti jövedelme évenként átlagban 1 százalékkal emelkedett. Nem valami szédítő ütem!

Ezek az egymással ellentétes eredmények fényesen tükrözik a szocialista rendszer előnyeit, azét a rendszerét, amely mindenki számára emberhez méltó életet biztosít, megnyitja az anyagi és szellemi kultúra virágzásának soha nem látott távlatait, biztosítja a dolgozók életszínvonalának növekedését, a társadalom fokozatos előrehaladását a kommunizmus felé.

(Megjelent a Trudban)